

BoonBerichten

Mededelingen en berichten van het Louis Paul Boon Genootschap
Verschijnt naar hartelust – Nummer 18 Oktober 2004

VOLLE BAK OP 6 NOVEMBER

Geertrui Daem, Dimitri Verhulst, Pol Hoste, Volkopera De Vergeten Straat, Bert Vanheste... Blijkbaar is het programma van de bijeenkomst op 6 november aantrekkelijk, want meer dan zestig deelnemers hebben zich al gemeld. Er zijn nog wel plaatsen beschikbaar voor de bijeenkomst en de lunch. Aanschuiven aan de Booniaanse maaltijd is helaas niet meer mogelijk. Restaurant De Loods is volgeboekt.

U kunt zich nog aanmelden voor de bijeenkomst op e-mailadres mail@lpboon.net of via een van de secretariaten (zie colofon)

VERNIEUWDE WEBSITE

De websie van het genootschap is ingrijpend vernieuwd. U kunt hem begin november bekijken op www.lpboon.net

JAN VAN HATTEM & WILLEM ELSSCHOT

Op 13 oktober verscheen bij Houtekiet in Antwerpen een biografie over Elsschot van de hand van Jan van Hattem: *Willem Elsschot – Mythes bij het leven*. Een pil van bijna 600 bladzijden. De prijs (€ 34.50) mag er ook zijn. Jan van Hattem publiceerde eerder de bibliografiën van Boon en van Theun de Vries en schreef meer recentelijk een uitvoerig essay over Boon: *Zeven hoorspelen en een opera*. In het najaarnummer van Boelvaar Poef 2003 schreef van Hattem een nummervullend artikel over Manteau, mede in relatie tot Boon. Elsschot figureert daarin ook uitvoerig in het kader van de jurering van de eerste Krynpijs.

FENOMENALE FEMINATEEK

In het Letterkundig Museum in Den Haag (meteen rechts, komende uit het Centraal Station) is een expositie ingericht van 300 van de, naar zeggen, 22.000 door Boon verzamelde plaatjes van dames uit de tijdschriften van de jaren vijftig en later. De opening op 13 oktober, verricht door Martin Ros, ging gepaard met het verschijnen van het boek met een aantal foto's en teksten van Boon, verpakt in een triplex doosje. Het eerste exemplaar van de

Fenomenale Feminatreek werd in ontvangst genomen door Heleen van Royen die met haar twee boeken *De gelukkige huisvrouw* en *Godin van de jacht* thans als de seismograaf van de moderne seksuele moraal te boek staat. Boon zou zo iets met zijn feminateek destijds op een andere manier ook hebben nagestreefd, zegt de uitgever. Tegen die achtergrond wordt onduidelijk waarom er op het doosje 'Verboden onder de 16' staat.

Het boek, dat bij Meulenhoff verschijnt, bestaat uit twee delen: *Fenomenale feminateek* en *Koninginnen met kronen van karton* en de uitgever vermeldt dat ze nu voor het eerst in boekvorm worden uitgebracht. Maar was er omstreeks 1957 niet al een uitgave bij *De Vlam* in Gent van de *Koninginnen met kronen van karton*, dat met de puisten van Marilyn begint? Paul Depondt schrijft erover in de Volkskrant van 15 oktober en neemt de FF mee in een bulkbeschrijving van vier boeken over de *Dictatuur van de schoonheid*. Depondt heeft zijn werk gedaan maar wist er ook geen raad mee: Boon en schoonheidsleer? – het gaat vooral over blote billen en borsten. In Het Laatste Nieuws van 4 oktober wordt Herman Brusselmans gevraagd of het hier gaat om een ware revelatie of om ordinair viezentistenwerk: "Nu gaan zeggen dat die blootplaatjes tot zijn oeuvre behoren, is volgens mij bullshit."

Wim de Bie schenkt in zijn www.bieslog.vpro.nl op 14 oktober ook aandacht aan de verschijning van het boek. Opmerkelijke observatie van de Bie: had Boon het internet meegemaakt dan zou hij met een beetje inspanning zijn verzameling in enkele avonden hebben kunnen downloaden.

En dan is er nog onze eigen correspondent in Den Haag die zich naar het Letterkundig Museum spoedde en ons het volgende meldde:

Tot 14 november is in het museum een zeer klein deel van de feminateek te bezichtigen. De tentoonstelling is ondergebracht in de excentrisch gelegen leeszaal, hetgeen toch de associatie oproept van wegmoffelen en vanonder de toonbank getoonde verboden koopwaar. De Feminateek bestaat onder andere uit de volgende categorieën: kindvrouwtjes, Lolita, prentkaarten van blote meisjes (1860 – 1920, 1920 – 1960), gewaagde

kleding, het naakt verovert de straat, de uitnodigende vrouw, het typische der vrouw (houding, voeten, haren, schouder, lippen, rug, ogen enz.). Boon heeft de verzameling in meer dan twintig jaren aangelegd, dat wil zeggen dat hij er meer dan 1.000 per jaar, 3 per dag verzamelde, met aandacht bekeek, catalogiseerde en van commentaar voorzag. Dit kan geen betekenisloze hobby genoemd worden. Volgens de conservator van het museum zag Boon het geheel als een standaardwerk over het vrouwelijk mensdier. In de Feminateek, zo vervolgt hij in de begeleidende tekst, zoekt hij naar het antwoord op de vraag: wat heeft de vrouw op erotisch gebied te geven en te nemen.

De getoonde plaatjes laten goed geproportioneerde vrouwen zien al dan niet van onder- of bovenkleding voorzien en in een grote verscheidenheid van poses. Het zijn over het algemeen nogal brave, onschuldige foto's, realistisch, concreet, aanraakbaar en in elk geval geen afbeeldingen die spanning oproepen of de kijker een ongemakkelijk gevoel bezorgen of doen wegkijken. In een van vitrines is te zien dat Boon vrouwen ook heeft gerubriceerd naar land van herkomst: De Hollandse, De Belgische, De Turkse, De Griekse, De Spaanse etc., vergezeld van een min of meer geestig commentaar. Waarom Boon deze verzameling is begonnen en consequent jarenlang heeft doorgezet, wat de feminateek voor Boon betekende en hoe deze zich bijvoorbeeld verhoudt tot de vrouwen in zijn boeken, wordt in deze expositie niet toegelicht. Het boek (prijs € 24.50) werpt daar ook slechts een sparszaam licht op. Ook wordt niet duidelijk welke de herkomst is van de grote verscheidenheid aan foto's en welk speurwerk Boon daarvoor heeft verricht. Aldus onze correspondent in Den Haag. Tot 14 november – gaat dat zien.

NOBELPRIJS

Kris Humbeeck laat in de Standaard van 23 september nogmaals zijn licht schijnen over de kansen die Boon gehad zou hebben op de Nobelprijs bij zijn leven. Geen nieuws in dit korte artikel, maar altijd weer intrigerend: is er nu niemand die wist waarom Boon op 11 mei 1979 op de Zweeds ambassade was? Zijn

afsprake was toch niet het gevolg van een a-selecte uitnodiging onder Vlaamse schrijvers?

BOONS ZIEL VERKOCHT

De commercialisering schijnt niet te stuiten en bezet alle domeinen van het leven en heeft het lichaam ook reeds lang ingenomen. Maar neemt nu ook bezit van des mensen kern heet te zijn: de ziel. Gelet op de opbrengst moet geconstateerd worden dat de overweldigende rijkdom van Boons werk in een ander orgaan van zijn fysieke existentie werd geproduceerd dan in zijn ziel. Want Boons ziel werd, afgaande op mededelingen in de pers en door de veilingmeester, op 11 oktober geveild en verkocht in Aalst. Op genoemde maandagavond werd de resterende inboedel van Huize Isengrimus te Erembodegem in veilinghuis d'Oude Galerij bij opbod aangeboden. Zo'n 350 voorwerpen, brokstukken van 'schrijvers ziel: van grafisch werk (waaronder de twee jaar geleden uitgereikte prijs van het genootschap aan Jeanneke Boon, zie foto) tot juwelen, van rozenkrans tot mosterdpotje gingen onder de hamer. Aan het eind kon de veilingmeester tevreden vaststellen dat 95% was weggezet. En wat de ziel van Boon heette te zijn: uiteen gereten en verspreid naar alle windrichtingen. De veiling kreeg voor en na in de Vlaamse pers redelijk veel aandacht.

Het Stedelijk Museum verwierf de schrijftafel, met daarop de bureaulamp, typemachine, inktpotje en de bureaustoel waaraan, waarmee en waarop Boon zijn werk schiep. Vanaf nu te zien in de Boonzaal van het Stedelijk Museum.